

Таблиця 2 - Соціальні фактори, що формують інвестиційну привабливість на різних рівнях економіки

<i>Макрорівень</i>	<i>Мезорівень</i>	<i>Мікрорівень</i>
<ul style="list-style-type: none"> • рівень соціального розвитку суспільства, соціальних умов та життя населення в країні; • толерантність суспільства відносно інших віросповідань і національностей у країні; • ступінь політичної активності населення в країні; • рівень криміногенності в країні; • рівень розвитку профспілкового руху в країні 	<ul style="list-style-type: none"> • рівень соціального розвитку суспільства, соціальних умов та життя населення в регіоні; • ступінь політичної активності населення в регіоні; • рівень криміногенності в регіоні; • рівень розвитку профспілкового руху в регіоні 	<ul style="list-style-type: none"> • рівень освіченості та кваліфікаційної підготовки робочої сили; • активність профспілок на підприємстві; • соціально-психологічний клімат на підприємстві; • стилі та форми управління на підприємстві

Джерело: побудовано на підставі [1]

Список використаних джерел:

1. Гунько В. І. Фактори та показники формування інвестиційної привабливості підприємств // Фінансовий простір. 2013. № 1 (9). С. 85-88. Режим доступу до статті: <https://fp.cibs.ubs.edu.ua/files/1301/13hvifai.pdf>
2. Кулик А. М., Корецька О. В. Економічна сутність поняття інвестиційної привабливості // Вісник НТУ «ХПІ». 2018. № 15(1291). С. 7-11. Режим доступу до статті: http://repository.kpi.kharkov.ua/bitstream/KhPI-Press/36339/1/vestnik_KhPI_2018_15_Kulyk_Ekonomichna.pdf
3. Скалюк Р. В, Лоїк О. І. Оцінка інвестиційної привабливості підприємства // Вісник Хмельницького національного університету. 2016. № 1. С. 115-122. Режим доступу до статті: <http://elar.khnu.km.ua/jspui/bitstream/123456789/4645/1/скалюк.pdf>

УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Ілляшенко О. В. магістр, Сумський національний аграрний університет

В нинішніх економічних умовах ведення аграрного бізнесу облік готової продукції та її реалізація є одним з основоположних моментів в процесі виробничої та господарської діяльності сучасного підприємства, а отримання найвищого прибутку за рахунок реалізації продукції є основною метою будь-якого підприємства.

Проблеми, пов'язані з обліком готової продукції, вивчали такі вітчизняні й зарубіжні економісти. Найбільш глибоко проблеми обліку готової продукції розглянуто в працях вітчизняних вчених: Ф. Ф. Бутинця, А. М. Герасимовича, В. І. Єфименка, В. Г. Линника, В. М. Мурашка, Л. К. Сук, В. В. Сопка, а також

зарубіжних вчених: Д. Блейка, Б. Нідлза, В. Ф. Палія. Але зараз, залишається ще багато невирішених питань щодо вдосконалення організації обліку готової продукції.

Процес випуску та реалізації готової продукції є основним процесом діяльності сільськогосподарського підприємства. На цьому етапі формуються такі значущі для користувачів бухгалтерської звітності показники, як виручка від реалізації, собівартість проданої продукції і прибуток (збиток) від реалізації готової продукції. Вони відображають ефективність основної діяльності підприємства, здатність його до розширення свого виробничого асортименту, до задоволення соціальних і матеріальних потреб колективу, до виконання зобов'язань.

Готову продукцію, яка надійшла на склад підприємства, слід було реалізувати. Реалізація продукції є третьою стадією кругообігу коштів підприємства, і її завданням є реалізація цінностей або послуг з метою отримання коштів для відшкодування власних витрат підприємства та отримання прибутку.

Виручка від реалізації продукції - це головне джерело надходження коштів для відшкодування витрат і утворення доходів підприємства. На розмір виручки від реалізації впливають: обсяг продукції, що випускається, її асортимент, якість, рівень цін, частота відвантаження, форма розрахунків та інші ознаки.

По дебету рахунка 27 «Продукція сільськогосподарського виробництва» в сільськогосподарських підприємства відображається надходження сільськогосподарської продукції в розрізі видів продукції, по кредиту - вибуття сільськогосподарської продукції внаслідок і продажу, безоплатної передачі тощо[1]. На цьому рахунку обліковують продукцію, одержану від власних рослинницьких, тваринницьких та промислових підрозділів підприємства, яка призначена для продажу на сторону та для іншого невиробничого споживання; продукцію, яка призначена для споживання в тваринницьких підрозділах як корми або для виробництва кормів у кормоцехах; продукцію, яка вирощена для годівлі худоби, а також продукцію та відходи, одержані при доведенні товарної продукції та насіння до належних кондицій; насіння та посадкового матеріалу, включаючи саджанці, призначені для закладання та ремонту власних багаторічних насаджень.

Реалізованою продукцією вважається продажна вартість відвантаженої продукції, зазначеної в оформлених як підстава для розрахунків з покупцями (замовниками) документах, або продажна вартість відвантаженої продукції (виконаних робіт, послуг), зарахована як платіж на готову продукцію (виконаних робіт, послуг), зазначеної в оформлених як підстава для розрахунків з покупцями (замовниками) документах, або продажна вартість відвантаженої продукції (виконаних робіт, послуг), зарахована як платіж на рахунки підприємства в установах банків»[2].

Для відображення собівартості реалізованої продукції призначений рахунок 901 «Собівартість реалізації готової продукції», який наприкінці звітного періоду списується в дебет рахунка 79 «Фінансові результати».

Доходи від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) відображаються на кредиті рахунка №70 «Доходи від реалізації», субрахунок 701 «Дохід від

реалізації готової продукції». Для отримання фінансових результатів від реалізації продукції (робіт, послуг) наприкінці звітного періоду одержане сальдо рахунку 70 «Доходи від реалізації» списуємо на активно-пасивний рахунок 79 «Фінансові результати»[3].

Отже, дослідивши організацію надходження та руху готової продукції в сільськогосподарських підприємствах ми можемо зробити висновок, що для обліку надходження та руху продукції сільськогосподарського виробництва було б доцільніше і зручніше використовувати розроблену систему рахунків аналітичного обліку з врахуванням переліку культур, що вирощуються та видів тварин, які утримуються на підприємстві. Такий перелік рахунків аналітичного обліку буде єдиним до наступних рахунків 23 «Виробництво», 27«Продукція сільськогосподарського виробництва», 701«Дохід від реалізації готової продукції», 901«Собівартість реалізації готової продукції».

Список використаних джерел:

1. Про затвердження Плану рахунків бухгалтерського обліку та Інструкції про його застосування [Електронний ресурс] Наказ Міністерства фінансів України від 30.11.1999
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» [Електронний ресурс] Наказ Міністерства фінансів України від 20.10.1999 р. №246 : – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99>
3. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій [Електронний ресурс] Наказ Міністерства фінансів України від 30.11.99 р. № 291 : – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99>

ДО ПИТАННЯ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПІДЗВІТНИМИ ОСОБАМИ

Ільченко Н. С. магістр, Сумський національний аграрний університет

У процесі своєї виробничо-господарської діяльності підприємства неодноразово використовують можливість придбання оборотних активів за рахунок підзвітних коштів через підзвітних осіб, проте не всі вони безпомилково відображають в обліку інформацію про рух таких грошових коштів. У всіх випадках розрахунки готівковими коштами за вказаними підставами повинні проводитися через підзвітних осіб з дотриманням певних правил, а також вимог до документального оформлення.

Під час процесу реформування бухгалтерського обліку в Україні спрямованого на вдосконалення методологічного та законодавчо-нормативного забезпечення, зокрема й зазначених розрахункових відносин, однак позитивного їх впливу поки не відчувається, а ось кількість питань щодо практичного застосування неузгоджених між собою правових норм зростає.

Проблеми обліку розрахункових операцій вивчають широке коло науковців та практиків, серед яких: М. Д. Білик, М. Я. Дем'яненко, Г. Г.